



## La Llena

Montmajor

### Ubicació

**Comarca:** Berguedà  
**Lloc/Adreça:** Montmajor  
**Emplaçament** Camí de Montmajor a cal Fèlix

### Coordenades:

**Latitud:** 42.00503903257263  
**Longitud:** 1.7434733989211717  
**UTM Est (X):** 395944  
**UTM Nord (Y):** 4651099

### Classificació

**Número de fitxa** 08132 - 18  
**Àmbit:** Patrimoni immoble  
**Tipologia** Edifici  
**Estil / època:** Medieval Modern Contemporani  
**Segle** XVII-XVIII  
**Estat de conservació** Bo  
**Protecció** Inexistent  
**Tipus de protecció:** Inexistent  
**Número inventari** IPAC, nº 3505, any 1982  
**Generalitat i altres inventaris**  
**Accés** Fàcil  
**Ús actual:** Residencial  
**Titularitat** Privada  
**Titular:** Ref. cad.: 006A00033  
**Autoria de la fitxa** Cortés Elía, M<sup>a</sup> del Agua  
**Data de registre de la fitxa:** dt., 10/12/2002 - 01:00

### Descripció

Masia de planta rectangular, coberta a doble vessant i amb el carener perpendicular a la façana principal, orientada a migdia i de considerable alçada. La façana principal presenta tres pisos amb una clara simetria. Com masia d'estructura clàssica, el cos central (on es troba la sala) és més ample que els dos laterals. A la façana, el cos central està marcat per dos arcs de mig punt amb un pilar al mig i que es repeteixen en el primer i el segon pis. A cada costat dels arcs hi ha un balcó, quatre en total. A la planta baixa hi ha quatre arcs coincidint amb els balcons i amb els arcs dels pisos superiors, formant un porxo davant l'entrada. La simetria també és present en les altres façanes de la casa. La casa és una típica construcció de finals del segle XVIII amb reformes realitzades a principis del XX. Així està construïda amb pedra, mentre que els balcons del pis superior i els arcs són fets de maó. A les golfes s'obren dues finestres de forma romboidal fetes amb maons disposats esglaonadament i que remarquen la simetria de la façana. A la façana posterior es repeteix aquesta decoració, nomès que amb tan sols arcs al pis superior, ja que en estar construïda en un desnivell, en aquesta banda només hi ha dos pisos. Al costat de la casa, al nord, hi ha una roca amb un seguit de forats per suportar alguna estructura, que es troba recolzada en el costat esquerre sobre un mur de grossos carreus de pedra. A la part superior s'ha construït un muret de pedra més petita. Possiblement es tracti d'un mur de la primera construcció medieval. No s'ha pogut veure l'interior de la casa, tot i que els propietaris han dit que no hi ha cap element que denoti un passat constructiu evident.

## **Història**

Tot i que la construcció actual és moderna, aquesta casa té orígens medievals. Es trobava dins el terme del castell de Montmajor i pertanyia a la jurisdicció del monestir de Santa Maria de Serrateix. La primera vegada que surt esmentada és a l'any 1029, en un pergami del monestir de Santa Maria de Serrateix (ADS, doc. 74) es fa donació d'un alou al mas La Llena. Un altre document de 1185 (ADS, doc. 127) esmenta el "mansí Lena" en una llista dels masos que el monestir de Serrateix tenia a Montmajor i Correà. El 1261 (ADC, doc. 176) l'abat del monestir fa establiment a Guillem de Barri pel mas La Llena, pel que ha de lliurar delme anual i tasca de civada. Al 1345 (ADS, doc. 279), Pere de Merlès del castell de Montmajor, reconeix que el monestir té més propietats, entre elles el mas de Llena, mas que al 1374 formava part del comtat de Cardona (SERRA, 1968). No apareix, però als fogatges de 1497 ni al de 1553, cosa que ens fa imaginar que en aquesta època estaria abandonat, possiblement com un mas rònc, i que seria totalment reconstruït a partir del segle XVIII. Diferents llindes porten dades del segle XVIII i del XX, fruit de reconstruccions i ampliacions, tot i que no les hem pogut veure.

## **Bibliografia**

ARXIU DIOCESÀ DE SOLSONA. Fons Serrateix. Diferents pergamins referents a propietats del monestir al terme de Montmajor. BOLÓS, J. (1983). Els monestirs del comtat de Berga des dels seus orígens fins al 1400. El monestir de Santa Maria de Serrateix. Tesi doctoral UB. SERRA VILARÓ, J. (1968). Història de Cardona. 4 vols. Sugrañes hermanos, Tarragona. BACH, A. (2002). Diplomataris de l'Arxius Diocesà de Solsona (1101-1200). 2 vols. Barcelona.

